

Epidendrum falcatum

kasvavaa. *Epidendrum parkinsonianum* tekeekin niin, mutta *E. falcatum* on litofyytti. Se kasvaa kivien päällä 1000–2100 metrin korkeudella meren pinnasta Meksikon ja Hondurasin tammi- ja havupuumetsissä sekä piikkipensaikkoalueilla. *E. parkinsonianum*in kasvualue on huomattavasti laajempi ulottuen Meksikosta Costa Ricaan, Guatemalaan, Hondurasiin, Nicaraguaan ja Panamaan.

Kuvaus

*Epidendrum falcatum*in kapea ja lyhyt varsimukula kasvaa suojuslehtien peittämästä sitkeästä maavarresta. Siihen kasvaa yksi lehti, pituudeltaan 30–40 senttiä. Lehti on kapea, terävä ja kaareva, siitä lajin nimi *falcatum*, sirpin muotoinen. Vuosiverson valmistuttua kasvaa suojuslehtien suojasta lyhyt, haarautuva kukintovarsi. Kukkia avautuu samanaikaisesti jopa 4–8. Kukat ovat suuria, sepalit ja petalit ovat kapeita ja vihertäviä, huuli on valkoinen. Tuoksua luonnehditaan kirjallisuudessa saippuamaiseksi, mielestäni siinä on raikas sitruunan vivahdus. Tuoksu ei ole vahva ja se tuntuu vain pimeässä. Kukinta osuu usein meidän kesäämme, jolloin valoisat kesäyöt vievät siitä varmaankin parhaan aromin.

Oma kasvini

Epidendrum falcatum on ollut minulla reilut kuusi vuotta. Se on kasvanut lasikossa, jossa se on viihtynyt kottalaisen hyvin. Aluksi kuvittelin, että litofyytit saavat aina paljon aurinkoa, mutta lisävalo muutti kasvin lehdet kellanvihreiksi. Lehtien väri ei ole palautunut, mutta sen jälkeen kasvaneet ovat terveen vihreät. Kukinta – vaikkakaan ei ylettömän runsas – on ollut säännöllistä. Kasvin pääjuuret ovat edelleen samassa kasvualustassa, tiukasti kiinni ruukussa, joten alustan vaihto ei taida olla juuria ruhjomatta mahdollista.

Lasikon ilmankosteus on päivisin 60–70 % ja se kohoaa yöksi, kun valaisinten sammuminen pudottaa lämpötilan 25 asteesta 18–20 asteeseen.

Teksti ja kuva OILI PENTINSAARI

S aksalainen botanisti Karl Hartweg keräsi Kolumbiasta, Ecuadorista, Guatemalasta ja Meksikosta vanhalle maailmalle tuntemattomia kasveja ja lähetti niitä tunnistettavaksi silloiselle London Horticultural Societylle, nykyiselle RHS:lle. Näiden joukossa oli Meksikon Tyynten valtameren puolelta Oaxacasta Santa Anan maatilalta vuoden 1836 tienoilla löytynyt kasvi, jolla oli paksut, sirppimäiset

lehdet. John Lindley kuvasi sen 1840 *Annals of Natural History* -kirjassa nimellä *Epidendrum falcatum*. Samoihin aikoihin seudulta löydettiin saman kaltainen mutta huomattavasti kookkaampi kasvi, jonka W.J. Hooker kuvasi nimellä *Epidendrum parkinsonianum*. Kumpaakin lajia on yritetty siirtää *Coilostylis*-sukuun, mutta muutos ei ole hyväksytty Kew'n rekisteriin.

Suvun nimi *Epidendrum* tarkoittaa puulla